

κι' ἕκανες ἔνα σχῆμα Ἱερούρητος ἐγκόπο του,
ἴσποτες κι' δὲ Συγομαλάτες, νέο κι' αὐτὸ φυντάνι,
κι' ἄλλοι πολλοὶ ποὺ σκέπτονται νε ἔγονεις εκπετάνοι,
ὅντας κι' ἥγιο, θερέι Πειριλῆ, ἐπήρα μία πέντα
κι' ἀπὸ τὸ θεωρέο μου ὑπέβαλ· ἀλλο ἔνα,
κι' ἔτοι καὶ τούτη τελείωσας ἡ δύσκολη ὁυσλειά
κι' ἀς ὅδημε ποὺ θὰ προκριθῇ ἀπὸ τὸν Βασιλῆα.
Π. — Πολὺν καιρό, βρέ Φασούλη, δὲν ἔργεις μπριντάχι
κι' δρας πάντ' ἔη ματσουκιάς εἰς τὴν σκυρτή, σου ράχη.

Μανεφέστα τῆς Βουλῆς εἰς τὸν λόγον τῆς Αὐλῆς.

Μεγάλη πανταχούσσα τῆς πλειονοψηφίας,
τοῦτοις τοῦ Τρικούπη μετά τῆς συντροφίας.

Οι Βουλευταὶ τοῦ κράτους ἐπανείδον
τὸν φίλον Βασιλέα ἐν χαρᾷ,
κι' ἔκουσαν περὶ φαῖτην γ καὶ σταφίδων
σπουδαῖα νε λαλῆ καὶ σοβαρά.

Μάς εἶπες καθεῖς ζήτημα ν' ἀφήσωμεν
κι' δύοι τὰ σκρῖτα προθύμως να φηφίσωμεν,
κι' δέ κύριος Μυλλόρδος δε βροντῶν,
δυοῖς ποτὲ τ' αὐτοὶ τοῦ δὲν ίδρονει,
'στην προτροπήν σου τεύτη, ἀπαντῶν
με μια κονούλιας τὸ τάκυρονει.

Πιστεύομεν γι' αὐτὸ νά μη θυμώσης,
ἄλλ' ἐν και μὲν τὸν Λόρδο μας κακιώσης,
ἀμέσως δὲ μυρδός θὰ σοῦ περάσῃ
δην ίδης ἀκμάζουσαν τὴν πίστιν
κι' δτι τὸ κράτος σίγουρα θὰ δράσῃ
χωρὶς ἀμφιβολίαν ολαχίστην.

Άν τώρα τὰ χερτά σου ἀκυρώνωμεν,
ἄλλ' δμως, Βασιλεῦ, σὲ βιβικούνομεν
πῶς ἔρουμε σκοπος ὑπόταστους
κι' δτι τὸ Ιαούνιο τοῦ κράτους
δὲν θάναι σάνι καὶ πρώτα στραβοκάνικο,
ἄλλα δὲ στέκη ντυρό σάνι λουκάνικο.

Θά γίνουν βελτιώσσα πειριστάκε
με τόσας αιστηράς εἰκονεμίας,
κι' ίσως καθυστέρηση καὶ πρός Σὲ
τὸν τακτικὸ λουφέ σου δ Ταμίας.

Μη σοῦ σκοτίζουν δρόλου τὸ κεφάλη
τὰ δόνεια καὶ τάλλα μαραφέται,
ώς πρώτη δὲ βελτιώσσι μεγάλη
γίγνει κι' ἔνα τρημά για ρουσφέται.

Και κάθε Βουλευτής καὶ Ριγκολέτος
θὰ μπαίνη μές 'στο τμῆμα φανέρα,
καὶ πίνωντας τὴν πίπα του ἀνέτως
θὰ πέρνη τὸν μέζον του μια χαρά.

Κι' ἔτι κι' δέ Λόρδος δὲν θὰ ξεκουραίνεται
με Βουλευτάς τραχιές κι' ἀγριοκατάτους,
κι' δέλο καὶ στρεψάτερον θὰ φάνεται
τὸ κινδύνευσαν Σύνταγμα τοῦ κράτους.

Ἐν γίνει μὲν ρουσφέται καὶ μπαξίσι
τάπανα του θὰ παρη κάθε εκλέσιος,
κι' ἀμέσως τὸ κεφαλαιον θ' αἰξήσῃ
τῆς Εθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος.

'Αναρρωπις παντοῦ καὶ θραπεία,
δέλα νέα μέτρα, νέα τρόποι,
δέ δὲ ηγησορίης χρωκοπία
σάν 'Οδυσσείς ψρυχίος δ Σωτήρας.

Κι' σταν δέ Λόρδος τέλος εύτυχηρη
πρός νέαν νά μας φέρει εύτυχιαν
τεως καταδεχθῇ νά συμμαχήσῃ
με τὴν Τριπλήν Ιανίνη Συμμαχίαν.

Καὶ τότε, Βασιλεῦ, ποյὸς θὰ μας πλάνη,
κι' σταν κι' εὐτό στην μίση ζεφυρώσῃ
σάν τροφαντὸ ἀγγούρι καὶ ρεπάνι
κι' οι Γάλλοι θὰ ζηλεψουνε κι' οι Ρώσσοι.

Τὸ γένος δὲ τὰ χρήσι του θὰ τρίβη
μαζί μι τὸν Καλόνου καὶ Καπρίση,
κι' ίμεις στερανωμένοι μι μυρτιάς
θὰ δινωμε 'στον Γλαδστωνα μυτιάς,
κι' οι δανικοται θὰ μάνουν διαν κόκαλο,
δην θαρροῦν τὸ κράτος μας για φρόκαλο.

Δι' δέλα δέντη λαζανώμεν φροντίδας,
χωρὶς νέ γίνη πάταγος πολύς,
κι' δέσο για τὴν ἀπούλητη σταφίδα
δρε καὶ συζητήσεις τῆς Βουλῆς.

Κι' δέν θέλης τὸν λαὸν νά μακαρίσῃς,
θεοῦ μ' ίμεις ποθίς νά τὸν προεΐδῃς,
πέρνα καμμιμένο φορά σάν ίκαρηής
τῶν ρουσφέτων τὸ τμῆμα νά κυττάζῃς.

Ἐκεὶ ἐπιτελούμεν ἔργον μίγα,
τῆς προκοπῆς τὸ 'Αλφα καὶ τ' Όμιγα,
κι' ἀκόμη δὲν μπορεῖ νά διοριστῇ
δέ κύριος Στεφάνου τὸν Ράση.

Δι' δέλας οὖν τὰς ἔνωνεν αἵτις
τὸ σκάρος τὸ σαθρὸν τῆς πολιτείας
θὰ πέρηγ 'στο μενότο δέκα μίλια
καὶ Σύ μ' αὐτὸ πλησίστος θὰ φίρεσαι...
νά εἰ χρεούμεν μ' δέλη τὴν φαμίλια
καὶ Σύ νά μας χαρής καὶ νά μας χαρίσαι.